

opusdei.org

# **Meditacions: dijous de la sisena setmana de Pasqua**

Reflexió per meditar dijous de la sisena setmana de Pasqua. Els temes proposats són: l'Esperit Sant i el do de ciència; per veure Déu en la creació; restaurar totes les coses en Crist.

29/05/2025

EN EL DISCURS de l'últim sopar, els apòstols no aconseguien comprendre en tota la seva profunditat les

paraules del Mestre. En uns quants moments els veiem comentar entre ells les seves perplexitats. «Què vol dir d'aquí a poc ja no em veureu, però poc després em tornareu a veure i això que ens deia abans, que se'n va al Pare? Per què diu d'aquí a poc? No sabem pas què vol dir» (*Jn* 16, 16-18).

Jesús, però, continua el seu discurs: «plorareu i us doldreu. El món s'alegrarà i vosaltres us entristireu, però la vostra tristesa es convertirà en alegria» (*Jn* 16, 20). Els deixebles no podien desxifrar el que estava passant, i tampoc no ho van poder fer durant els dies de la mort i resurrecció de Jesús, ja que els faltava l'assistència de l'Esperit Sant: la tercera persona de la Santíssima Trinitat seria enviada pel Pare i el Fill després de l'ascensió. És el Paràclit qui tenia reservada per a si mateix la tasca “d'ensenyar”, “recordar” i “donar testimoni” de tot

el que Jesús havia dit i fet (Cf. *Jn* 14, 26; 15, 26), il·luminant les seves intel·ligències, movent les seves voluntats i encenent els seus cors.

Per entendre les paraules de Déu, contingudes a la Revelació, necessitem l'assistència de l'Esperit Sant. És un regal seu que puguem fer una bona interpretació dels esdeveniments i situacions que vivim, una lectura en clau de fill escollit per a una missió. El do que ens envia el Paràclit a aquest efecte és conegut com a do de ciència, ja que capacita la nostra mirada perquè puguem descobrir la presència i la majestat del creador en tot el que ens succeeix i en tot el creat.

---

L'ESCRIPTOR sagrat conclou les diferents jornades de la creació dient: «Déu veié que tot això era bo»

(Gn 1, 9.12.18.21.25). El creador mateix sembla meravellar-se davant del que ha sortit de les seves mans, i ens convida a contemplar aquella bellesa i a custodiar-la. La creació és un regal inestimable de Déu, és una carta que ens ha escrit, i amb la llum del Paràclit aprenem a llegir-hi el seu amor infinit per nosaltres. En acabar de modelar l'home, s'hi afegeix un matís: «Déu veié que tot el que havia fet era molt bo» (Gn 1, 31).

L'Esriptura assenyala com n'és d'especial l'home per a Déu, la seva bellesa destaca sobre la resta del món creat. Gràcies al do de ciència veiem tot el que ens envolta —especialment als altres homes i dones— com a obra de Déu, aprenem «a trobar en la creació els signes, les empremtes de Déu, a comprendre que Déu parla en tot temps i em parla a mi»<sup>[1]</sup>.

D'aquesta manera, descobrim «el sentit teològic del creat»<sup>[2]</sup>. Així, amb

el do de ciència, l'Esperit Sant ens mou a una oració espontània de lloança, que es tradueix en accions de gràcies i cants, en benediccions i salms. La lloança és una pregària que reconeix la grandesa de Déu i l'enalteix. «És gran el Senyor i digne de tota lloança» (Sl 48, 2), diu el salmista. «Glòria al Pare, al Fill, a l'Esperit Sant», preguem diverses vegades al dia. El Glòria i el Sant que recitem a la Santa Missa són precisament una expressió d'aquest desig de rendir homenatge al creador.

La pregària de lloança és present especialment al llibre dels Salms, que recull els cants i aclamacions que el poble d'Israel feia en el culte a Déu. En la contemplació de la creació, el salmista, model per a la pregària del cristià, prega i canta el seu amor al creador: «Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós, el vostre nom per tota la terra!». (Sl 8, 2); «El cel parla

de la glòria de Déu, l'estelada anuncia el que han fet les seves mans» (Sl 19, 2); «Lloeu el Senyor des del cel (...). lloeu-lo, sol i lluna, lloeu-lo, estrelles lluminoses» (Sl 148, 1). Amb els dons del Paràclit experimentem el món d'una manera més bonica i lluminosa: aprenem a veure-ho tot amb bons ulls, i estimar cada cosa com Déu l'estima; descobrim les empremtes de Déu en cada ésser i, així, ens sabem acompanyats per ell.

---

AL MATEIX TEMPS que descobrim la grandesa de la creació, el do de ciència «ens dona a conèixer el veritable valor de les criatures en la seva relació amb el creador»<sup>[3]</sup>. Així, l'Esperit Sant ens socorre perquè sapiguem distingir entre les coses i Déu, descobrint la distància infinita que les separa. No caiem en la

temptació de convertir les coses creades en ídols que ens allunyin de Déu. «Estimem el món perquè Déu el va fer bo, perquè va sortir perfecte de les seves mans, i perquè —si alguns homes el fan de vegades lleig i dolent, pel pecat— nosaltres tenim el deure de consagrar-lo, de portar-lo, de tornar-lo a Déu: de restaurar en Crist totes les coses del cel i les de la terra (Cf. *Ef* 1, 10)»<sup>[4]</sup>.

És molt a prop la solemnitat de l'Ascensió. El Senyor ens ha redimit i puja a la dreta del Pare. Ens encarrega als seus deixebles unir-nos-hi amb una vida santa, que santifiqui tot el que toca. Per això, abans de la seva marxa, Jesús va manifestar a Déu Pare un desig: «No et demano que els treguis del món» (*Jn* 17, 15). Ens vol al nostre ambient, al nostre treball, enmig de la societat en què vivim. «Al món, sense ser mundans», deia sant Josepmaria, per santificar-lo, per transformar-lo, per

posar als peus de Déu totes les coses que tinguem entre mans, «col·locant Crist al cim de totes les activitats humanes»<sup>[5]</sup>.

Amb el do de ciència tenim al nostre abast la possibilitat «d'animar amb l'Evangelí el treball de cada dia (...), i així donar sentit al treball, també al que resulta difícil»<sup>[6]</sup>; el do de ciència ens assisteix en aquesta tasca de posar-ho tot en harmonia amb Déu. Mirant Maria, mare del creador, podem aprendre a estimar millor el món i a lloar les mans que han modelat tot allò que ens envolta.

---

[1] Benet XVI, Audiència, 2-VI-2012.

[2] Sant Joan Pau II, Audiència, 23-IV-1989.

[3] Ibid.



[4] Sant Josepmaria, *Cartes* 23, n. 6.

[5] Sant Josepmaria, *Converses*, n. 59.

[6] Benet XVI, Audiència, 2-VI-2012.

.....

pdf | document generat  
automàticament des de [https://  
opusdei.org/ca/article/meditacions-  
dijous-de-la-sisena-setmana-de-pasqua/](https://opusdei.org/ca/article/meditacions-dijous-de-la-sisena-setmana-de-pasqua/)  
(27/03/2025)